

MỘT MÌNH BÊN DÒNG SÔNG...

Một mình bên dòng sông hát cho đời
Nhìn dòng sông lên đên hát cho mình
Ngồi ru tuổi xanh đang dần phai úa...
Ru người những nỗi ngậm ngùi, nấu nung

Gọi mây tầng cao lãng du về đâu?
Quần quanh trời xanh, vài cánh chim trời
Gọi cơn gió thoảng nhẹ lướt bờ vai
Dòng sông lặng lẽ, vẫn trôi miệt mài...

Oi, cuộc đời là dòng người xuôi ngược
Ánh mắt xa gần tha thiết, ăn năn
Mộng ước vút qua, tay không giữ chặt
Những thoáng ân cần là những hư không

Hoa Lá chen màu, cảnh đời muôn vẻ
Tiếc nhớ vui buồn xưa, đã xa xăm
Đếm lại tuổi đời sỏi đá, chên vênh
Qua đi, qua đi những bước gập ghềnh

Cánh chim trời kia chơi với mơn mõi
Tìm nhau trời mây chỉ thấy rã rời
Đời là sân ga, nụ cười thấp thoáng
Vội vã bước qua, chợt thấy ngậm ngùi

Ru tình trăm năm một đời gắn bó
Chỉ tiếc tình mình chẳng đến đầu tiên
Để yêu hồn nhiên tạ tình ưu ái
Đưa nhau vai tựa một đời dài lâu

Một mai rồi đây, nghìn thu chợt đến
Nằm bên dòng sông, lặng ngẫm chuỗi đời
Rồi không còn ai, rồi không còn ta
Mênh mông vô thường, một đời cũng qua...

Thiên Kim